

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel VIII.

ZATURDAG den 19den AUGUSTUS, 1820.

N. 34.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven by WILLIAM LUK. Drukker van Zyne Majesteit des Koning der Nederlanden.

Den 15den Augustus, 1820.

ZYNE Excellentie de Gouverneur Generaal ad-interim, door den Weled: Geest: Heer Kapitein Luitenant ter Zee H. W. de Quartel, Ridder van de Militaire Willem's Orde, kommanderende Zynen Majesteits brik de Merkuur, bekend gemaakt zynde, met eene door Zynweled: Geest: ontvangene aanschryving van het Ministerie voor de Marine, behelzende het trenig bericht van het overlyden van 's Konings beminde moeder, Mevrouw de Princes Douariere van Oranje Nassau, geboren Princes van Pruisen, op den 9den Juny II.

Heeft daarop goedgevonden en verstaan: dat de Officieren van Zynen Majesteits zee en landmagt alhier, zoo mede alle Civile Ambtenaren op dit en de onderhorige eilanden, den rouw over deze droevige gebeurtenis, voor den tyd van eene maand, zullen aannemen, ende zulks op den 1sten der aanstaande maand September, by de experatie van den rouw die thans wegens het overlyden van den Heer Gouverneur Generaal ad-interim Mr. P. B. van Sta:ckenborgh, wordt gedragen.

De Gouvernements Secretaris,

W. PRINCE.

Den 16den Augustus, 1820.

ZYNE Excellentie de Gouverneur Generaal ad-interim dezer Eilanden thans, officieel, kennis dragende van het overlyden van H. K. H. Mevrouw de Princes Douariere van Oranje Nassau, 's Konings Moeder, doet hierby kennis geven dat het behoort, dat Hoogstdezelve, wegens dit treurig voorval, heeft goedgevonden, het Bal, hetwelk den 24ten dezer, ter eere van Zynen Majesteits geboortedag, zoude plaats hebben, uittstellen tot den 18den November dezes jaars, zynde Harer Majesteits geboortedag.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Den 19den Augustus 1820.

ALLE de genen, welke vermeenen, eenige pretentie te hebben ten laste van den ondergeteekenden, vervoegen zich ten zynen huize, voor op uiterlyk den 26sten Augustus, zullende na dien datum geene pretentien meer valabel zyn.

De Kapt. der Artillerie, P. C. SIMON.

Den 11den Augustus 1820.

DE ondergeteekende voornemens zynde in den loop dezer maand van hier naar Europa te vertrekken, verzoekt een ieder die aan hem schuldig moge zyn, om betaling, en alle de geene die eenige gerechtigte pretentie of eisch tegen hem moge hebben, zich te adresseeren alwaar zy inmediaat voldoening kunnen, bekomen.

J. H. SCHIELING.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekende by mutuele contract van separatie door George A. Cancryn, en zyne huisvrouw Maria Margarita Hazen, aangesteld zynde, als gemagtigde om de tusschen hun bestaande gemeenen Boedel, tot schifting, scheiding, en vereffening te brengen. Roept op allen en een iegelyk die vermenen mogten eenige pretentien ten lasten van gemelden Boedel te hebben, om dezelve met de behoorlyke bewyzen en verificatien binnen veertien dagen van heden af te rekenen, aan hem in te leveren, terwyl op gene vorderingen na dien tyd gedaan eenig acht zal geslagen, noch betaling gedaan worden.

J. C. JANDROEP.

Den 10den Augustus 1820.

WORDT aan het publiek bekend gemaakt, dat zoo er iemand mogten zyn die iets te pretendeeren of te verschuldigd is, aan den Boedel van wylen Hendrik Willem Luydens, die gevezen hunnen pretentie op, aan de Heeren Gerardus Duykinck en Gysbert Vos J. z., namens het college van de Wees Onbeheerde en Desolate Boedel Kamer dezes Eilands, als aanvaard hebbende denzelven ab intestato Boedel, uiterlyk tegens ultimo dezer, zullende de geenen die daar in gebreken blyven ontstoken zyn van hunnen pretentie.

FOR SALE

THE superior fast sailing schooner Patronella, in complete order, and can be sent to sea without any expence. For particulars, and a view of the Inventory, apply to the undersigned, or at the house of Mr. Gomez Caseres.

D. GAERSTÉ, junior.

JAMAICA, 23STEN JUNY.

Wy hebben een bericht ontvangen geteekend "Een emigrant van Zuid America," zich beklagende over den toenaam van "rover" door een gelyktydig journaal aan de Zuid Amerikaanse Independenten chef: gegeven, van dewelken hy op de navolgende wyze spreekt:

Het grootste gedeelte der kooplieden van deze stad zyn byzonder bekend met col. Montilla, en zy weten (zoo als gy het ook moest weten hebben, zoo gy de moeite hadde genomen om U naar dien heer te doen onderrigten) dat hy in geenen deele een rover kan worden gerekend.

Colonel Montilla had geenzins eene omwenteling nodig welke in zyn meederland uitbrak, ten einde by daar een man van onderscheiding zoude worden, zoo wel als in de Spaansche armee, waar hy diende by 't corps gardes van zyne Catholieke Majesteit. Ryk by geboorte, offerde hy zyn groot fortuin op, en trok vrywillig zyn zwaard, ten dienste der Amerikaanse Independenten, en verleende dezelve veel gewichtige diensten. Een diergelyke en bykomende zoude geweest zyn, die dienst welke hy aan hunne zaak deed den 25sten van voorleden maand, door eene volkomene overwinning te behalen op eenen vyand vier maal sterker dan hy in aantal, zoo de kwaadwilligheid en haat onzer tegenstanders niet den afval der Britsche soldaten bewerkt had, op het oogenblik, dat col. Montilla op het punt stond, het overschot der troepen van colonel Lima te vernielen.

Admiraal Brion, die in Curaçao zyn geboorteland zynen moed door de Britten zag pryzen, zelf: toen hy een jongeling was, is een vreemde, die steeds zederd het begin des revolutie zyne diensten de Independenten van Zuid America aanbod. Het was niet de goeddorst die hem bewoog, doch alleen de liefde voor de vryheid; en daarom werd hy onder ons met kreeten van blydschap en dankbaarheid ontvangen. Van dien tyd af bood hy zonder terughouding aan de zaak der Amerikaanse republieken niet alleen zyn arm, maar ook zyne groote fondsen en vaartuigen aan.

De boezemvriend van Bolivar, zynde heeft hy hem in zyne roemryke ondernemingen verzeld, en adm. Brion wordt onder ons hoog geacht, uithoofde der belangryke diensten, welke hy onze zaak heeft bewezen.

Dr. Gual, een inboorling van Caracas, heeft met zeer veel credit en eer het uitsteekend beroep van pleitverzorger waargenomen. Hy was auditeur militair in het eiland Trinidad, onder het Britsche gouvernement. In de Zuid Amerikaanse revolutie was hy president der vertegenwoordigers van Caracas, naderhand van dat van Carthagena, en eindelyk gouverneur dier provintie. Naar de V. S. van Amerika gemigreerd zynde, leefde hy daar stil en in eere; doch hy werd weldra bekend, en zonder eenig aanzoek van zynen kant, of van daartoe eenigen stap gedaan te hebben, werd hy begiftigd met den tytel van advokaat der Vereenigde Staten. De liefde voor zyn vaderland en de warme begeerte om hetzelfde in 't genot der vryheid te zien, bragt hem naar Kingston, van waar hy naar Rio de la Hache vertrok, met zich medevoerende de liefde en achting van allen die hem daar kenden.

Doctor Santa Maria deed zyne eerste studiën in het koninglyke collegie van Mexico, zyn vaderland. Hy ging naar Spanje nog jong zynde, en eenigen tyd daarna werd hy tot advokaat der koninglyke raden benoemd. Hy was daar, toen de revolutie van Spanje uitbrak, en werd gebruikt door de algemeene Cortez in 1812.

Toen Fernando in Spanje te rug kwam, werd die heer tot tien jaren gevangenis veroordeeld, te gelyk met andere gedeputeerden, doch hy ontsnapte uit zyne gevangenis, door hulp van een doorluchtig perzoon van Philadelphia, waar hy dien grooten man vergezelde. Van daar volgde hy den ongelukkigen generaal Mina, als zyn secretaris, en sedert den dood diens generals bleef hy in Kingston, tot dat, dank zy den hemel, de kreet van vryheid aan de Spaansche kust weergalmd, wanneer hy naar Rio de la Hacha vertrok. Zoodra hy was aangekomen, werd hy tot secretaris van de Admirallieit aangeesteld.

Zoodaag, Heer Uitgever, zyn de Heeren die

zich zelve hebben kenbaar gemaakt, in het ondersteunen onzer zaak te Rio de la Hacha.— Daar zyn zy, en met hun een klein aantal chefs en Britsche officieren, die in het leven voor eer, en gevoelig voor de perzonnele verdienste van den Heer, op wien ik heb gezinspeeld, en wegens de braafheid der zaak die zy hebben omhelsd, de eerste zyn geweest, om zich met hun te vereenigen in de afkeuring van het gedrag der Britsche soldaten.

Dat de eisch, welke deze lieden om hunne betaling hebben gedaan, billyk is kan ik niet ontkennen; doch het is tevens waar, dat de wyze waarop zy gehandeld hebben, ten uiterste by militairen misdadig is.

Toen deze troepen het eiland Margarita verlieten, wisten zy zeer wel, dat zy niet konden betaald worden, bevorens zy de armee ontmoetteden, dewelke van Santa Fé langs de Magdalena beneden waards trok, ten einde met dezeive mede te werken, daar het generaal Urdaneta was, die de militaire kas mede bragt.

De Gazette de France behelst het volgende artikel:

"Heden nacht kort na half twaalf, hoorde men, omstreeks het pavellion der Tuileriën, door hunne kon. huogh. monsieur en mevrouw de hertogin van Berri bewoond, een zwaren slag. Het gedane onderzoek heeft alleen gestrekt om te doen ontdekken, dat er onder het poortje van de straat de l'Échelle een petard, waarschijnlijk, volgens het verhaal, een groote zwerm of zoogenaamde moordslag, niet de springbus, waarvan men zich voormaals in den oorlog bediende, en die inzonderheid by overrompelingen van steden, tot het openstaan der poorten gebruikt werd, geplaatst geworden en aldaar aangestoken was. De daders dezer afschuwelyke aardigheid hebben waarschijnlijk ten oogmerk gehad, om aan de vorstelyke weduw eenen schrik te veroorzaken, in staat om het leven van den dierbaren spruit, dien Frankryk van de godbelyke goedheid verwacht, in gevaar te stellen. De lont van het vuurwerk hangt waarschijnlijk met het ander eind zaam aan de greep van Louvels dolk. Op het geluid van den slag is de wacht van het kasteel of de been gereakt. H. K. H. mevrouw de hertogin van Berri is wakker geworden; maar de zaak heeft geen ongeluk ten gevolg gehad.

Een ongehoorde wreedheid.—Een brief van Angoulême, behelst het volgende bericht van een vreeselyke daad, naby Confolera bedreven. Een jong paar op het punt staande van te trouwen, gingen te zamen om hunne bloedvrienden op de bruiloft te verzoeken. Het meisje beklom haar minnaars paard, te voet door hem gevolgd. By hunne aankomst in een dorp, wilde de jongeman, eenige perzonen zien, hy verliet dus zyn bestemde bruid, om dezelve terugkomst, op den weg af te wachten. Dadelyk daarna kwamen drie roffianen, die na het jonge meisje zeer beleedigd te hebben, haar verplichten van haar paard te stappen, haar nakend uitschuddeden, beleedigingen haren perzoon aandoeden, die de zedigheid ons verbied te herhalen, en bedreigden haar te vermoorden; vervolgen doodden zy 't paard, sneden dezelve lyf open, namen er de ingewanden uit en in derzelve plaats zetteden zy de ongelukkige vrouw opgesloten in de huid des diers, en liepen weg.—Eenige kinderen, die naderhand geschreeuw hoorden, uit den buik van het paard komende, liepen dadelyk met grooten angst weg, om henen ouders te vertellen, dat de duivel in een dood paard was, dat op den weg lag. Terwyl kwam de jonge man aan en hoorde de kreeten zynner stervende mee-teres, zy werd uit den ysselyken toestand, waarin haar de schurken geplaatst hadden gevoerd, en naar de naaste hoeve gevoerd, waar alle oplettendheid aan haar werd besteed. De politie deed dadelyk de verschrikkelijke monsters vervolgen, die eens beleediging hadden verrigt, nieuw in de jaarboeken des misdryfs, en dezelve was gelukkig genoeg hen te arresteren. Zy werden erkend door de confrontatie der jonge vrouw. Een ongelukkig slachtoffer kon de beleedigingen, welke zy had uitgestaan niet over leven, en stierf vyf dagen daarna.

* * * Wy plaatsen de bovenstaande (byne ongeloofelyke) ysselyke daad, op gezeg van een achtingswaardigen correspondent.

Den 18den Aug. 1820.

INGEVOEGE autorisatie van Zyne Excellentie Mr. I. J. Elsevier, Gouverneur Generaal ad-interim van Curaçao en onderhoorige Eilanden, &c. &c. &c.

Zal de Raad en Contraroller General ad-interim der Financien, by inschrijving aan de meestbiedende verkoopen ongeveer 8000 gulden Hollandsch Courant, in Wisselbrieven te trekken door Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal ad-interim, op en betaalbaar by het Ministerie voor het Publieke Onderwijs, de Nationale Nyverheid en de Kolonien in 's Hage, alle op Twee maanden na zigt, zynde voor Militaire Traktamenten en Soldyen over de maand Augustus 1820. De betaling van voornoemde Wissels zal moeten geschieden de eene helfte in zilver-of-klein geld, en de andere helfte in bewyzen van enkele Johannissen.

De inlevering der Billetten van inschrijving zal kunnen geschieden van heden af tot uiterlyk Vrydag den 1sten Sept. aanstaande.

Zullende het antwoord op dezelve gegeven worden op Zaterdag den 3den daaropvolgende.

De Raad Contr. Gen. ad-interim der Fin. voornoemd, C. L. VAN UYTRECHT.

EDICTALE CITATIE.

MET Praelabel Consent van zyne Excellentie Mr. Isaac Johannes Elsevier, Gouverneur Generaal ad-interim van Curaçao en Onderhoorige Eilanden, Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber over de Land en Zeemagt aldaar &c. &c. &c.

Doen de Ed. Heren Theodorus Jutting en Jan Nicolaas Christoffel Jutting, als Executeurs en Redders des Boedels en Nalatenschap van wylen Mejufvrouw Margartha Reuvenhagen, alhier gewoond en overleden, aan alle en eenen iegelyk zo hier te lande als elders wonende adverteeren: dat de geenen die vermenen mogten eenige actie ofte pretentie te hebben ten lasten gemelden Boedel, gehouden zullen zyn, dezelve hunne actie en pretentie binnen den tyd van Twintig Weken van heden af te rekenen, ingevolge bepaling by appointment, van den Wed. Achtb. Raad van Civile en Criminele Justitie, dato 10den Augustus 1820, gevolgd op een door voornoemde Ed. Heren Executeurs gepresenteerd Request, aan de voornoemde Ed. Heren Executeurs op en aan te geven, ten einde gemelde Boedel tot finale liquiditeit kan worden gebragt.

Dagvaardende de voornoemde Ed. Heren Executeurs in hunne qualiteit alle de geenen die van des te doen in gebreken mogten blijven voor de Ed. Achtb. Raad van Civile en Criminele Justitie deses Eilands tegens de eerste Bessie van weigermelde Raad in de maand January 1821 ten einde aldaar staande Rolle hunne actie ofte pretentie met de behoorlyke verificatie van dien in te brengen op pene dat tegens de non comparanten zal worden geprocedeert by default en verlate van actie.

Aldus voor de eerste maal gepubliceerd binnen het Fort Amsterdams en in Willemstad op Curaçao den 18den Augustus 1820.

JACOB THIELEN, Sec. ad int.

Den 17den Augustus 1820.

DE ondergeteekenden brengen by deze ter kennis van het algemeen, dat zy op aanstaande Woensdag den 23sten dezer des middags ten een uur, een byeenkomst zullen houden ten huize van den Castelaen Dixon ten einde aldaar met hunne crediteuren in onderhandeling te treden. C. W. JUTTING, & Co.

Den 18den Augustus 1820.

DAAR de ondergeteekende voornemens is, binnen den tyd van acht dagen dit eiland te verlaten, zoo verzoekt hy allen de geenen, die hem iets mogten verschuldigd zyn, dadelijk te komen valdoen, dewyl hy anders genoodzaakt zal zyn dezelve in recht te vervolgen.

G. ALTEA.

Den 18den Augustus 1820.

DE ondergeteekende verzoekt aan het publiek geen krediet te verleen aan de equipage der Amerikaansche schooner Eunice, daar zulks door hem niet zal worden voldaan.

G. W. FARLEY, Kap.

Den 17den Augustus 1820.

DE ondergeteekende twee morgen uren tot private lezinging toevallig open hebbende, beveelt zich daartoe het publiek aan.

G. G. van PADDENBURGH.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onse laatste INGEKLAARD—AUGUSTUS.

- 14 golet Klein Alexandria, Figaroa, Aruba
  - Esperanza, Mansano, Core
  - 15 — N. S. del Cermen, Gramira, ditto
  - 16 — Eunice, Farley, Kenebuck
  - 17 — Twee Vrienden, Thyssen, Aruba
  - 18 bark Sally, Requester, Spaansche Kust
- UTGEKLAARD—AUGUSTUS
- 11 golet Carolina, Hansen, Spaansche Kust
  - 12 bark Sally, Requester, ditto
  - golet Attractive, Dupuy, ditto
  - 15 — Eloise, Joseph, ditto
  - Klein Alexandria, Figaroa, Aruba
  - Louisa, Sanebas, Spaansche Kust
  - 18 — Twee Vrienden, Thyssen, Aruba

DE GEBOORTEDAG DES KONINGS VAN ENGELAND

Des Zaturdags 11. den 12den van Augustus vergaderde een aantal Engelsche inwoners dezer colonie in het Curaçao Hotel, om den verjaardag van Zyne Brittannische majesteit George de vierde te vieren.

De Weldele Heer John Corrier, oud colonel der Curaçao Militie, was Spreker.

De Leden van deze kleine maar gezellige party namen aan eenen prachtigen en elegante maaltijd deel, gelyk by diergelyke gelegcheden in de Curaçaosche Hotel steeds plaats hebben; en na dat het diné was afgelopen, rees de Spreker open merkte dat hy, tondziende, blyde was, zich door zoo velen zyner oude vrienden omringd te zien, met welken hy zoo dikwyls by vorige gelegcheden het genoegen heeft gehad, een beker te ledigen, op de gezondheid van zyne tegenwoordige Majesteit, toen nog Prins Regent, doch by deze gelegchheid had hy het bykomende genoegen, om de gezondheid, voor te stellen van dien doorluchtigen perzoon, onder den tytel van Koning George den vierden, dewelke met alle teekenen van vreugde en eerbied gedronken werd, onder een luid geroep van lang leve de Koning!!!

De gezondheid werd gevolgd door het volkslied "God Save the King."

De President rees weder op en berigte dat de naaste toast die hy voor te stellen had, de gezondheid was van Hare Majesteit de Koningin van Engeland, en daar hy vertrouwde, dat staatkunde haren nadeeligen invloed verzeins op de harmonie van den avond soude verspreiden, twyfelde hy niet of alle de Heeren, wien hy de eer had aan te spreken, zouden even als hy denken: het gene was, dat ofschoon men had vernomen, dat beschuldigingen van eenen ernstigen aard tegen Hare Majesteit waren ingebragt, echter hy, tot dat zulke beschuldigingen werkelijk gedaan en bevestigd werden, het hunne schuldige verplichting beschouwde, geenzins in hare zaak bevooroordeeld te zyn, maar tot Hare Majesteits onschuld nopens de bezwaren die tegen haar mogten worden ingebragt te bleiven. Deze opmerkingen werden alier geredelyk toegestemd, en Hare Majesteits gezondheid werd gedronken, met dien eerbied welke de gelegchheid vereischte.

De gezondheid van Zyne Majesteit Willem den Eersten, koning der Nederlanden, was de volgende toast van den Spreker, en werd met levendige toejuiching gedronken.

De gezondheid van den Prins en Princes van Oranje, en de overige Koninglyke Familie werd toen gedronken; waarna een van het gezelschap op een goede wyze het volkslied gaf: "Oranje Beven."

De President, na een geschikte voorrede, waarin hy eenen wel verdienden lof aan de glorieryke daden der Britsche armee toezwaide, stelde de gezondheid van den Hertog van York, en de armee in. Zang—"Young Harry."

Lord Melville, en de Britsche zeemagt, werd toen gegeven; hebbende de President op een gelukkige wyze, velen der zegeriende daden opgegeven van de stoute zonen van Neptunus; volbragt in het nationale bulwerk van Groot Brittanje. "Kule Britannia" werd toen in vol chorus en met gelukkige uitwerking gezongen.

De naaste boordevol werd geleidigd op de gezondheid van den Hertog van Wellington, en de Heiden van Waterloo, met drie maal drie keeren. Zang—"How stands the glass around."

Na eenen korten tuschenpoos stond de Spreker op, en zeide, dat de gezondheid, die hy nu stond voorstellen, by alle reden had te geloven, dat op de hartelykste wyze door ieder aan den gezelligen diné zou gedronken worden; met zulk een voorgevoelen in zyn hart, wilde hy voorstellen de gezondheid van onzen tegenwoordigen waardigen Gouverneur, hetwelk met algemeene toejuiching werd ontvangen, en met drie maal drie keeren gedronken.

De volgende toast was zeker wel te pas en geschikt, deze was "Voorspoed voor het eiland Curaçao, en een spoedig herleven van deszelfs handel." De President zeide, dat de tegenwoergige handel-ongelegchheid niet aan haar alleen byzonder, maar aan alle de zusters colonien eigen was; inderdaad hy kon zeggen, dat een algemeene stremming van handel zich zelve uitstrekte over de geheele handelsrynde wereld. Eene overgang van oorlog tot vrede waren de oorzaken, waerom by deze draking tusschreef, en niet tot eenige omstandigheid in menschelyk vermogen. Deze was de overtuiging van zyn eigen hart, zoowel als de meening van eenige uitsteekende mannen, over het onderwerp, welker gevoelen hy wilde ondersteekenen.

De bovenstaande toast werd met drie maal drie keeren gedronken, en gevolgd door het toepasselyke gezang "Auld Lang Syne."

De President zeide, dat het zyn voornemen was, om het volgende glas aan een gevoelen te wyden, hetwelk erkend zou worden, als essentieel voor het ware bestaan dezer kolonie, in een commercieel ooyant beschouwd. Hy gaf toen op "Eene spoedig eindigen der verschillen, welke zoo lang plaats hadden tusschen Spanje en hare colonien," hetwelk werd gevolgd door het pryzenswaardige Schottsch gezang "Soots wha hae wi' Wallace bled."

De laatste boordevol door den Spreker vorderd, werd aan "de Dames van Curaçao" gewyd, en door een geschikt gezang gevolgd.

Verscheidene vrijwillige toosten werden overhand geyven, doch onze beperktheid liet niet toe, dezelve te vermelden, hebbende alleen plaats om de bovenstaande zeer toepasselyke denkbeelden te geven, van het geen, wat gebeurd is by, die gelegchheid, en te zeggen dat het geschelschap na een geuorglyken avond te hebben doorgebraagt naar huis keerde ongeveer ten middernacht.

Extract uit eenen brief van St. Thomas, gedateerd 10den dezer.

"MacGregor kwam hier met zyne familie 17 dagen van St. Domingo aan, en zal wederom naar Margarita zeilen, op zynen weg naar het hoofdkwartier. Deze heer berst de berigten versterkt nopens de jongste gebeurtenissen van St. Martha en Carthage; en meldt verder, dat Doctor Gual en de kanonnik van Chili als gouverneurs handelen, de eerste te Valdad de andere te St. Thomas (Sp. kust).

"Op de voorstellen van Morillo uit een bevestiging, voorsafgegaan door een wapenstilstand heeft het Congres van Columbia geantwoord, dat iedere negotiatie van de zyde der Spaanschen gouvernements, tot dezelve grondslag hebbende, de souvereiniteit van onafhangelijkheid van America, dadelijk aangenomen zouden worden, doch dat men naar geene hoogensamd, welke van deze beginselen afweek, zoude luisteren.

"De Spaansche commissarissen, die deze plaats naar het Congres te Guayana verlieten, zyn verplicht geweest te St. Barts inst schied binnens te lopen, en zullen waarschynelyk niet voor September hunne bestemming bereiken.

"De nieuwspapieren van Spanje verzoeken Ferdinand om de teregt stelling der 63 individuelen, die in een request aan den koning ernstig verzoeken om de vernietiging der Cortes en der Constitutie, en wanschten, dat hy het groote werk van zynen glorieryken loopbaan, in het schierreiland zoude voltooyen, door Zuid America vry te geven, en deszelfs inwoners zoo vry te maken als zy zeiven.

"Mynne brieven van Guayana lopen tot den 18den 11."

BUITEN GEWOON GEVAL VAN BEROEVING.

Union Hall, London.—Ongeveer een week geleden kwam de Heer George Alexander, manufacturier in Livorno-stroo te Rye, in deze stad aan, en terwyl hy door de Borough High-street ging, werd hy door een elegant gekleed meisje aangesproken, met welke hy onvoorzihtiglyk toostend een poos te wandelen. Zy geleide hem voort in een gang genaamd College-place, waar zy slaagde om uit zyn zak een zakboek, inhoudende 120l. in banknoten, en eenige memorandums tenemen; doch hy (welligt ongelukkiglyk) ontdekte zyn verlies voor haar verticht, ingevolge waarvan hy haar in bewering over gaf. Zy betuigde hare onschuld. Het eigendom was niet in haar bezit. De plaats werd onderzocht, maar noch het boek noch de banknoten werden gevonden; evenwel was de man vast in het denkbeeld, dat de vrouw hem bestolen had, en hy deed de beschuldiging tegen haar. Den volgenden morgen verzoegde hy zich ter plaatze, waar het meisje een onderzoek moest ondergaan, en terwyl hy in de passage wachtte, gedurende het verrigten van andere zaken, werd hy aangesproken door een vrouw, die hem vroeg of hy de man was, die bestolen is. Hy antwoordde bevestigend, waer op de vrouw zeide, dat het zakboek met deszelfs inhoud gevonden was, en dat als hy een souccer van 10 lb. wilde geven, en alle verdere vervolging tegen Donovan (de vrouw in bewering) opgeven, zou het hem teruggegeven worden; dit voorstel stemde hy blyde toe, opmerkende dat hy niet minder dan 19l. kon uitgeven by het procederen. De vrouw zeide hem toen, dat zy gereed was hem daar te geleiden, waer zyn eigendom gevonden was. Hy volgde hare voetstappen, en zy geleide hem in een laag huis in Kent straat, en in een boven kamer. Daar vond hy twee vrouwen, die zoo by onderzigt werd, door zyne geleidster het geld hadden. Hy betaalde toen de 10s beloning, waarmede de vrouwen de kamer verlieten, zoo als zy deden om het zakboekje te halen; doch zoo drde zy buiten de deur waren, draaiden zy den sleutel om en sloeten hem op. Zulk een wyze van handelen, overtuigde hem dadelijk, dat het geheel een bedriegelyke uitvinding was, en hy poende in zich zelven over ieder middel in zyn magt, om te ontzappen; de deur wederom alle zyne pogingen om dien open te stooten, en uit het vengster bad hy niets te verwachten, om niet den hals te breeken, indien hy dan poegde dien weg te nemen, terwyl de overige bewaers van het huis geheel onverschillig voor zyn geroep om hulp schenen te zyn.

Terzelver tyd gingen de zaken geheel anders aan het bureau der police toe. De gevangene Donovan was voor de balie gebragt, en de vervolger werd op de gewone wyze (drie maal) geroepen, doch niemand verscheen. Het collegie gevoelde by het sluiten der zitting, zich gedwongen naar van bewering te ontslaan. Dus, op vrye voeten gesteld, keerde zy by hare medgezellingen in Kent straat, waar het lot van

den Heer Alexander hante sandacht bezig bleef. Defenders vrouwen waren nog van meening, dat hy nog geld bezat, en er werd besloten hem zulks af te nemen. Dien ten gevolge werden drie wanhopige kerels die nimmer bekend waren in iets te blijven steken, tot dat oogmerk aangeschaft, en in het oogenblik dat de Heer Alexander zich met zyn geschreeuw had afgemat, en wanhoopde immer ontelagen te worden, ging de deurt plotseling als door toverkracht open. Niet twyfelende of er was iemand buiten, wachtte hy op hene aankomst; doch niemand komende, besloot hy eene zoo gunstige gelegenheid niet te verliezen, ging heen, en begon de trappen die zeer donker waren af te klimmen. Hy was niet verre gevorderd, toen hy een zeer ongenadigen slag ontving, en in het zelfde oogenblik werd zyne hologie uit den zak gerukt. Bevindende, dat het zeer noodeloos zoude zyn, hier om hulp te roepen, begon hy er zich zoo goed door te helpen als hy kon; doch een slag met een stok of diergelyk wapen wierp hem op den grond; en in deze ligging, katelden drie of vier men (zoo hy giste) op hem, en betoefden zyne zakken van ongeveer 30\$ in banknoten, drie halve anverfinen &c. zynde alles wat by by zich had, ny ontsapten toen, en lieten hem de vryheid om beroofd en mishandeld, zyn weg tastend te zoeken. Na dat hy uit dit verblyf van schandelykheid was vertrokken, haaste hy zich met allen spoed om zyne zaak de politie te laten leggen. Pluch een weerkzame diender betoonde zich yverig in dis zaak, en slaagde om Donoven weder gevangen te nemen, tegelyk met de drie vrouwen, die den aischer in Kent straat hebben bedrogen; tevens met een verdacht perden genaamd Andrew, die een bank noot van 90\$ in de buurt had aangeboden. De vijf personen zyn in Union Hall gevoerd, en zullen daar een onderzoek ondergaan.

AAN DE DRUKPERS.

Leer vry naar het Engelsch gevoel in de Courant No. 32.

Heil, heertlyk, werksig, voor wiens vreeslyk vermogen, De steunende dwing'land heeft. En vrees, dat zyn handriek verrens voor elk getuigt; Was La Vanitas knoot naar waarheid voor zyn oogen Aan 't nageslacht den schandzuil steekt. Waar hy tot vloek zyns naam herleeft. Gy kunt den waren held in 't uur des doods verblyden, Gy eekhet zyn dān alem; Zyn roem, zyn edele deugd word door de faant verleid. Gy wederkntend giet dat Jongd'glaas aller tyden! Gy gult de vryheid van Nelderland! Ondanks het taffe den gebreut. Uw invloed word verspreid door dāzend, dat zand weg. Waar gy uw licht vertoont. Jaloeische tyrany verbiad're vry uw licht, Dra deugt de dagraad van vryheid by U tegen, Daar 't heertlyk doel door u verrikt, Uw worstelstryd zoo ryk beloont. O Drakket! uw stroom heeft dam en dyk verbroken, Door dānheid dārgesteld, Door dwoepzucht lag geweld, zoo lange onderstut; Den afgedoofden vlam van waar verstaft dat zeken, Uw knout vernielt dien yzeren staf, En ut hun magt ligt nārgeseld. Zoo ver uw magt zich strekt, moet gy het lef lied zingen, Voor hem die uel bekeid, Door 't heertlyk Geldlyk voor uw taktel; eers ontstak, Geleerdheid, kunst en smaak aan kloofers wist t'ontwringen, Den snift der dāsternis verbrak Die waarheid dwingend tegenhield. Zyn naam is heilig! en door negen zaggelijken Gēgēfeld voor altoos! De vryheid roept zyn naam, als heer Voorhem God aan; De deugt, de waarheid, d'oor, die daar zyn helevriendlanen; A' t'ant' uw roem is talleloos, En knout bidt uen invloed aan. O Vreesen die ontvingd op uwe gladdē thronen, Door valse vleyery, Uw vryheid zome dien stem der Drukpers loeg vermeerst; Hergeselt de vryheid haar, dit zal uw dān bakroemen. Of vrees hou klein haar invloed zy, Hat gēvāke nageslacht uw onveluden hoort. G. G. v. P.

EXTRACTUITEERAMSTERDAMSCHER COURANT.

Madrid, 28sten April. — Het volgend decreet is gisteren ondertekend: "Diop bedrukt over den treurigen toestand,

waarin zich gebracht zien de naar Frankryk gevlugte Spanjaardēn, wegens het volgen van het gouvernement des indringers, en my vereenigende met het advies der provisionele Junta te dien opzichte, heb ik besloten; hun de wederkomst op het Spaansche grondgebied te vergunnen. Wees hier van verwittigd, en deel dit decreet mede aan hen, die zeld aangaat, ten fine van executie.

In het palais, den 23sten April 1820. Geperafeerd met 'sKonings hand. Aan D. Antonio Porcel.

De koning heeft zich tot eersten soldaat des volks verklaard, en tot zyne adjutanten generaal benoemd de generaal Bailestros, vice-president der provisionele gouvernement Junta den markies de Camvorde, gouverneur van Grenada; den graaf Almodovar, gouverneur van Valencia; Don Juan G'Donozu, gouverneur van Madix en Andalusie; Quiroga en Kiogo, chefs der nationale armee van het eiland Lāva en twee andere generaal; in alle 8 personen.

Don Felipe Arco-Aguero heeft den 19den een byzonder gehoor by den koning gehad, ten einde aan Z. M. een adres van hulde en dank betuiging aan te bieden namens de nieuw benoemde generaal majoor, Miguel Lopez de Bahos, Dumetrias O'Dato, Antonio Quiroga, Felipe Arco-Aguero en Rafael de Kiogo. — Vervolgd is gemeld Don Felipe Arco Agūero de koningin gān complimenteeren. De minister van oorlog heeft de ondertekenaars van dit adres, namens Z. M. in voor hen zeer vleyende termen beantwoord.

KING OF ENGLAND'S BIRTH DAY.

On Saturday last, the 18th of August, a number of the English residents in this colony assembled at the Curacao Hotel, to celebrate the anniversary of the birth of His Britannic Majesty, George the Fourth.

John Corser, Esq. lately Consul of the Curacao Mission, in the Chair. The Members of this small but convivial party sat down to a sumptuous dinner, served in that style of superior excellence, for which entertainments given in the Curacao Hotel, on similar occasions, have always been noted.

After the removal the Chairman rose, and observed, that on looking round him he was happy to perceive himself supported by so many of his old friends, with whom, on many previous occasions he had had the pleasure of discharging a bumper to the health of his present Majesty, whilst Prince Regent; but on this particular occasion which had assembled them together, he had now the additional satisfaction of proposing the health of that illustrious personage under the title of King George the Fourth, which was drunk with every demonstration of joy and respect which reiterated shouts, and cries of long live the King!!!

This toast was followed by the popular song of "God save the King."

The President again rose and stated that the next toast he had in propose was to the health of Her Majesty the Queen of England, and as he trusted that the juring influence of politics would not be intruded on the harmony of the evening, he had no doubt but all the gentlemen whom he had the pleasure of addressing, would be of his way of thinking; which was, that although it was understood that charges of a serious nature would be preferred against Her Majesty, until such charges were actually brought and substantiated, he considered it their bounding duty not to prejudice her cause, but to conclude her majesty innocent of any charge which might be brought against her. These observations were most readily acceded to; and her Majesty's health was drunk with that respect which the occasion required.

The health of His Majesty William the First, King of the Netherlands, was the next toast proposed from the Chair, and was drunk with raptures of applause.

The health of the Prince and Princess of Orange, and the rest of the Royal Family, was then drunk with three times three. After which one of the members gave in good style the patriotic song of "Orange Boyan."

The President, after an appropriate preface in which he paid a well merited encomium on the glorious achievements of the British Army, proposed the health of the Duke of York and the Army. Song—"Young Henry"

Lord Melville, and the British Navy, was next given; the President having in a happy manner noticed many of the triumphant deeds of the Hardy sons of Neptune, achieved in the national bulwark of Great Britain. "Rule Britannia" was then sung in full chorus and with very good effect.

The next bumper was discharged to the health of the Duke of Wellington and the Heroes of Waterloo, with three times three. Song—"How stands the glass around."

The Chairman, after a short pause rest, and said, that the toast he was now about to propose, he had every reason to believe, he would be most cordially joined in drinking by every one around that convivial board; with such anticipation on his mind he would propose the health of our present worthy Governor, which was received with unanimous applause, and drunk with three times three.

The toast which followed was certainly well

timed and appropriate, it was "Prosperity to the Island of Curacao, and a speedy revival to its commerce." The President stated, that the present commercial distress of this Colony, was not peculiar to her alone, but to all the sister colonies; indeed, he might say, that a general stagnation of trade extended itself over the whole commercial world. A transition from war to peace were the causes to be ascribed for this depression, and not to any circumstances within the power of human control. This was the conviction of his own mind, as well as the ideas of some eminent men on the subject; to whose opinions he would subscribe.

The above toast was drunk with three times three, and followed by the appropriate song of "Auld Lang Syde."

The President said, that it was his intention to dedicate the next glass to a sentiment, which it would be acknowledged was essential to the very existence of this colony in a commercial point of view, he then gave "A speedy termination to the differences which have so long existed between Spain and her Colonies;" which was succeeded by the laudable Scotch song of "Scots wha hae wi Wallace Bled."

The last bumper required for the Chair was discharged to "The Ladies of Curacao," and followed by an appropriate song.

Several volunteers were afterwards given, and some appropriate speeches delivered, but which our limits will not admit of our noticing; having only room to give the above very inadequate idea of what passed on the occasion, and to add, that the company, after having spent a very happy evening, retired to their respective homes about twelve o'clock.

Lines: written on leaving England.

"Who quits the country of his fathers without a sigh? Yet who journeys forward to lands unexplored without hopes of strange and unexpected pleasures? It is a season of apprehensive emotions, flutterings of the heart, and hopes and fears are too numerous to be defined."

Land of my birth, and where my father died, A long, a sad farewell! — perchance thy shore May never glad these eyes again; — no more The voice of kindred in its soothing tide Steal o'er my heart and bid its woe subside! But oh! if Heaven, propitious to my pray'r, In mercy should see fit this frame to spare, (This feeble frame, so long by sorrow tried,) With what delight methinks my breast will beat, When I again shall mark thy cliffs appear That yonder now their whiten'd fronts spread Proudly above the flood, while at their feet Its billows dash, mingling their dappled swell With this my farewell — this my last farewell!

Letters from St. Thomas state, that accounts had been received there of the arrival of the Brig Hippomenes at New York, 13 days from this island.

A decree of the king of Spain ordains, that all vacancies in public offices shall be advertised in the public journals a month before they are filled up, in order that those who possess the greatest qualifications may have an opportunity of putting in their claims.

Great Eclipse. — The astronomers are occupied in calculating the eclipse of the Sun, which will take place on the 7th of September next. This eclipse will be visible over an extent of more than four millions square leagues, a surface nearly equal to a sixth part of the earth, and resembling a kind of oval of about 3600 leagues in circumference, comprising all Europe, the western part of Asia, all Africa as far as the Cape, and a part of North America. — The eclipse will last three hours.

Extract of a letter from St. Thomas, dated 10th instant.

"MacGregor arrived here with his family 14 days from St. Domingo; and will sail again next Monday for Margarita; on his way to the next quarters. This gentleman has corroborated the reports respecting the recent events in the coast of St. Martha and Carthagen; and states further that Doctor Guel and the Canon of Chilli, are acting as Governors, the former at Guleda and the latter at St. Thomas.

"To the proposals of Morillo for a reconciliation, preceded by a suspension of hostilities, the Congress of Columbia replied, that any negotiation on the part of the Spanish Government, having for its basis the sovereignty and independence of America, should be forthwith admitted; but that none whatever proceeding from these principles would be allowed to."

"The Spanish Commissioners who left this place for the Congress at Guayana, have been obliged to put in to St. Barts in distress; and will probably not reach their destination previous to September.

"The newspapers from Spain call on Ferdinand for the execution of the 60 individuals, who in a petition to the king, created the dissatisfaction of the Cortes and the Constitution; and wish him to consummate the grand fabric of his glorious career in the Peninsula, by emancipating South America, and making its inhabitants as free as themselves.

"My letters from Guayana are down to the 18th ultimo."

BARBADOS, JUNE 5.

To the Right Honourable Lord Combermere.

MY LORD.—Liberty is very equivocal in her appearance, when she has not wisdom and justice for her companions, and as those distinguished characters have not associated themselves with your lordship during your administration in Barbados, people are naturally alarmed for the safety of the rights and privileges of the subject.

If, however, your lordship had not publicly addressed the legislative body, and grossly insulted the feelings of this community with the charge of its being engaged in mischievous and vulgar squabbles, I had remained silent; but when you, my lord, have violated the great standing policy of civil society, by an eminent departure from justice, and thereby occasioned all the mischief that has accrued, it would be indeed an act of injustice to the party opposing your measures, if the great cause of dispute were not clearly defined.

It happens, my lord, notwithstanding the malicious assertions of some of your party to the contrary, that the inhabitants of this island are not tainted with the wild theories of *Radicalism*, it is well understood and admitted by those who are best acquainted with their principles, that they are true Constitutionalists, and that they are a loyal, and a high spirited people, subservient to the laws, but unbending to the oppressor.

Previous to your lordship's arrival, such was the general and free intercourse of society in this colony, that a man might leave his home and travel through it, and yet never feel himself quite abroad; but that unity and diversity now no longer exists—your lordship's baneful influence has unhappily destroyed it, perhaps for ever.

It would have been well had you, my lord, been early instructed to believe, that the only firm seat of all authority under our glorious Constitution, is in the minds, the affections, and the interests of the people; and that it is not consistent with wisdom or equity to set at defiance the general feelings of a community living under its benign influence and protection.

Political problems do not primarily concern truth or falsehood, they relate to good and evil, that which is productive of good, is politically true, that which is likely to produce evil is consequently politically false; much power is also tolerated, and passes unnoticed and unquestioned, where something is yielded to opinion, but all is often disputed where every thing is enforced.

That your lordship, exercising the prerogative of the crown, has power to dismiss the magistrates from office, without giving them a chance to vindicate their conduct, or confronting them with their accusers, shall be unquestioned; but let me entreat you, my lord, to point out the prerogative right that authorized you to libel them, as you did in your letters of dismissal; these letters, my lord, have become public records of your shame, because they were as unauthorized, as the charges contained in them were unfounded; for you neither witnessed the conduct of the magistrates yourself, nor have you yet dared to bring forward a shadow of evidence to substantiate the allegations which you have publicly advanced to their prejudice.

You must not tell me, my lord, that your prerogative sets your conduct above investigation: for the prerogatives of the crown were vested there in trust for the benefit of the people, and were there too secured, only because necessary to preserve the point and balance of the Constitution; if therefore, character and consistency be dear to you my lord, you surely ought to convince the people (if you can) that you have not violated the trust vested in you as his majesty's representative.

Your position my lord, resembles one of geometry or metaphysics, it admits of no medium; it must be either true, or false in its latitude; prove it true, and you will be honorably acquitted in public estimation; if not the reverse of that position is the natural conclusion.—To descend my lord, from the towering elevation of the throne, to become party in the disputes of the people, and then to shield yourself under the prerogative of your sovereign, and aim a deadly blow at their rights and privileges by attempting to defame and dishonor their magistrates by base fabrications, is unworthy a man of your exalted rank; but my lord the works of malice and injustice are generally finished with a bold masterly hand; the vindictive passions that called forth your energies to oppress, taught you also how to persecute with rigour.

Your opponents, I trust my lord, will watch and ward as they have hitherto done, with sagacity and vigilance, their adversaries will then become but instruments in their hands, and the effects of your injustice, will ultimately recoil on yourself and your party, affording an useful and a moral lesson to the oppressor, and a memorable example to the oppressed.

However remote our situation from the parent state, or however unable we may be, my lord, to penetrate the charges that you have, no doubt, secretly preferred against the reputation of a large portion of the inhabitants, yet it is ex-

pected that the representatives of the people will rescue the character of this *anient* and loyal colony from your pestiferous influence, by transmitting to his majesty's ministers (through their agent) a fair, honorable and candid statement of incontrovertible facts, to be elicited by a public, impartial and thorough investigation of the matter at issue, between your lordship and their constituents.

You announce, my lord, that the time of your departure is approaching: that it has not been sooner is indeed my lord, the only serious cause of regret. I now take my leave of your lordship, and in the style of your own courtly address I beg to express my sincere good wishes for your future prosperity and happiness, and that the practical experience you have derived in the art of governing during your present administration, may (aided with better counsels) be productive of the most beneficial consequences to those whom you may be destined hereafter to govern is, my lord, the ardent desire of PHOCION.

EXTRAORDINARY CASE OF ROBBERY.

Union Hall, London.—About a week ago Mr. George Alexander, manufacturer of Leghorn straw, at Rye, arrived in town, and whilst walking through the Borough High-street, was accosted by an elegantly dressed girl, with whom he imprudently consented to walk some distance. She led him down an alley called College-place, where she contrived to pick his pocket of a pocket-book, containing 120*l.* in bank notes, and some memorandums; but he (perhaps unfortunately) discovered his loss before her departure, in consequence of which he gave her into custody. She protested her innocence. The property was not in her possession. The spot was searched, but neither the book nor notes were found; still the countryman was confident that the woman had robbed him, and he gave her in charge. Next morning he attended this office, where the girl was to undergo an examination; and whilst waiting in the passage during the disposal of other business, was applied to by a woman, who asked him if he was the gentleman who had been robbed? He answered in the affirmative, on which the woman said, that the pocket book with its contents was found, and if he would give a *douceur* of 10*l.* and forego all further proceedings against Donovan (the woman in custody), it should be returned to him. To this proposition he joyfully consented, observing that he could not spend less than 19*l.* in prosecuting. The woman then told him that she was prepared to conduct him where his property was to be found; he followed her steps, and she led him to a low house in Kent-street, and to a room up stairs. Here he found two women, who he was informed by his guide had the money. He paid down the 10*l.* reward, with which the women left the room, as they said, for the pocket book, but as soon as they got outside the door they turned they key, and locked him in. Such a mode of proceeding immediately convinced him that the whole was a fraudulent invention, and he beset himself about every means in his power to make his escape; the door defied all his efforts to burst it open, and from the window he had nothing to expect, saying the breaking of his neck, if he attempted to get out that way, whilst the other inmates seemed totally indifferent to his cries for assistance.

In the mean time proceedings were going on very differently at the police office. The prisoner Donovan had been put to the bar, and the prosecutor was called in the ordinary way (three times); but none appearing, the bench, at their rising, felt compelled to discharge her from custody. Having thus got clear off, she repaired with her associates to Kent street, where the fate of Mr. Alexander occupied their attention. The other women were still of opinion that he still possessed money, and it was resolved to rid him of it. Accordingly three desperate fellows who were never known to stick at any thing, were procured for this purpose, and at a moment when Mr. Alexander had wearied himself with his cries, and despaired of being ever released, the door suddenly flew open as if by magic. Not doubting but that there was some one outside, he waited for their approach: still none entered, and determining not to lose so favourable an opportunity, he walked out and began to descend the stairs, which were very dark. He had not proceeded far, before he received a most unmerciful blow, and at the same moment his watch was snatched from his fob; finding that it was very useless to call for assistance here, he began to lay about him as well as he could; but a blow from a stick, or some such weapon brought him to the ground, and whilst in that posture, three or four men (as he guessed) knelt on him, and rifled his pockets of about 30*l.* in bank notes, three half sovereigns, &c., being all he had about him. They then escaped, and left him at liberty to grope his way out, robbed and maimed! After he had got out of this den of infamy, he hastened with all speed to lay his case before the police. Plusb, an active constable, exerted himself in the business, and succeeded in again apprehending Donovan, together with the three women who had invigiled

the prosecutor to Kent-street; also a suspicious character named Andrews, who had been offering a 20*l.* note in the neighbourhood. The five persons have been brought to Union-Hall, and are to undergo an examination.

WY MR. ISAAC JOHANNES ELSEVIER, Gouverneur General ad-interim van Curaçao en onderhoorige Eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Zee en Landmagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten: Nademaal door het kwalificeren van den President ad-interim van den Raad van Civile en Criminele Justitie, om de bediening van Raad Fiscaal provisioneel op zich te nemen, en het dien ten gevolge, waarnemen van het praesidie in denzelven Raad by het oudste Lid, eene vacature van Raad ordinaris in het welgemelde Hof is ontstaan.

Zoo hebben wy den Heer Gabriel Stridels, regter plaatsvervanger in den voormelden Raad van Civile en Criminele Justitie, gekwalificeerd om voortaan, als Raad ordinaris, in denzelven Raad zitting te nemen.

Gedaan op Curaçao den 3den Augustus 1820, het zevende jaar Zynner Majesteit's regering.

(w. g.) I. J. ELSEVIER.

Ter ordonnantie van denzelven,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad, den 7den daaraanvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Secretaris.

WY MR. ISAAC JOHANNES ELSEVIER, Gouverneur General ad-interim van Curaçao, en Onderhoorige Eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat wy hebben goedgevonden en verstaan:

Den Heer Mr. D. Serrurier, President ad-interim van den Raad van Civile en Criminele Justitie, als de oudste in rang zynde ambtenaar, te kwalificeren, zoo als by hierby gekwalificeerd wordt, om de bediening van Raad Fiscaal provisioneel op zich te nemen, na alvorens den gewonen eed voor ons te hebben afgelegd, en voorts in functie te treden, onder genot van de emolumenten aan dien post geaccrocheerd, en met behoud van zyn tegenwoordig tractement als President voormeld.

Gedaan op Curaçao den 25sten July 1820, het zevende jaar van Zynner Majesteit's Regering.

(w. g.) I. J. ELSEVIER.

Ter ordonnantie van denzelven,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad, den 26sten daaraanvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Secretaris.

Fiskalaat den 18den Aug. 1820.

DE prys van het Brood voor de volgende week is bepaald op
De Fransche Broden 20, en
De Ronde Broden 21 oncen.
SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

For Sale at the Printing-Office.

Elegant Embossed Cards, English Playing ditto—Black Writting Ink, in stone bottles—Blank Bills of Exchange, ditto of Lading, in Dutch, English, French and Spanish—ditto Prices Current in Dutch and English—and Tariffs of Import and Export Duties.

Para vender en la Imprenta,

LETRAS DE CAMBIO, y CONOCIMIENTOS, en la lengua Española.